

KURSUS SAMMENSÆTNING

- DVD 1 ER TILKNYTTET OG UDLEVERES
- FORTÆLLE HVAD DDBU ER OG HVILKE RELATIONER KLUBBER OG SPILLER HAR TIL DDBU
- FORTÆLLE LIDT OM HVORDAN KLUBBEN FUNGER
 - HVILKE INTERNE TURNERINGER SOM FINDES
 - FORTÆLLE HVORDAN MEN KOMMER TIL AT TRÆNE
 - FORTÆLLE HVILKE DAGE DER ER INSTRUKTION I KLUBBEN
 - HVORDAN TILMELDER MAN SIG TIL EKSTERNE TURNERINGER
 - BILLARDETIK HVAD ER DET
 - VIGTIGT ADRESSER OG LINKS
- FORTÆLLE OM MATERIEL
 - BILLARDET
 - BALLERNE
 - KØ'EN
 - KRIDT
- FORTÆLLE OG GENNEMGÅ REGLER FOR KEGLEBILLARD
 - HVOR FINDES REGLERNE I KLUBBEN
- INSTRUERE I HOLDNING OG KØFØRING
 - BAGHÅNDEN
 - FORHÅNDEN
 - GRUNDSTILLING OG CENTRUMSTØD
 - TRÆKSTØD
 - MEDLØBSSTØD
- EFFEKT
 - MEDLØBSEFFEKT
 - TRÆKEFFEKT
 - HØJRE- OG VENSTREEFFEKT
- GENNEMGÅ DE FØRSTE 7 BALLE I BRONCEMÆRKET
- INSTRUERE I TRÆNINGSPANLÆGNING
- UDLEVERE TRÆNINGSHÆFTE (BRONCEMÆRKET)
- FORSTÅ BEGYNDERPRØVEN FOR MEDLEMMET

Materiel

Billardet

Et billardbord til turneringsbrug må overholde nogle ganske bestemte krav, hvad angår dimensioner, bandehøjde, klæde m.v. Konstruktionen er forholdsvis simpel. En tyk skiferplade hviler på en træramme, som igen er understøttet af konsoller eller ben. Klædet spændes direkte ud over skiferpladen. Stilleskruer sørger for, at bordet kan stilles i vater.

Banderne er en bestemt type gummi, hvis profil må være udformet således, at ballens afslag bliver korrekt.

Trærammen uden om banderne er forsynet med afmærkninger ('diamanter'), der har lige stor indbyrdes afstand. De er ikke til pynt. Spillerne bruger dem til at beregne ballernes baner. Med diamanterne kan man med pinlig nøjagtighed regne ud, hvor en bal vil havne efter at have ramt 5-6 bänder (også kaldt diamantsystemet).

I Danmark anvendes 4 hovedtyper af borde, et til keglebillard, et til carambole-disciplinerne, et til pool og et til snooker. Den væsentligste forskel på de 4 typer er, at keglebillardet er udstyret med seks huller og poolbillardet der også er udstyret med huller er mindre.

Carambolebillardet benyttes til turneringer i to størrelser. Det største af disse (1/1 match:

spilleflade 284 x 142 cm, vægt 1000-1400 kg) er det mest udbredte i Danmark, mens det

mindre (1/4 match) er ret sjældent. I de store billardlande som Holland, Belgien og Vesttyskland er det til gengæld meget populært.

Snookerbordet er det største bord vi har at spiller turnering på, lige som i pool gælder om at potte ballerne i huller.

Billardets klæde, der er hæftet til trærammen, så det ligger i spænd, findes i forskellige

kvaliteter. Det er normalt en vævning af uld forstærket med nylon. På nogle typer løber ballerne længere end på andre.

Billardet

Man taler om "hurtige" og "langsomme" klæder. Til de tekniske discipliner fri, cadre og 1-bande er det langsomme klæde at foretrække, fordi det gør det lettere at holde ballerne samlet.

Hvis klædet skal bevare sine egenskaber længst muligt, må det holdes rent. Det bør støvsuges mindst en gang om dagen, så kridtet ikke får lov at arbejde sig ind i det. En fintmærkende spiller mærker på ballernes løb tydelig forskel, om bordet er støvsuget eller ej.

Men selv et velplejet klæde slides, ikke mindst pga. det problematiske kridt, og må derfor udskiftes regelmæssigt - mindst en gang om året.

På et helt nyt klæde opfører ballerne sig meget anderledes end på et tilspillet. Det viser sig

især ved, at ballen får mindre afslag fra banden. Man taler om, at ballen "skrider". Årsagen

er, at friktionen er mindre på et nyt klæde, hvor kridt og andre urenheder endnu ikke har sat sig fast. I vigtige turneringer spilles der altid på helt nyt klæde, men det forandrer sig

så hurtigt, at en mesterspiller kan spore ændringer i ballernes løb allerede under det første

parti, hvilket er noget han må tage højde for i sine beregninger.

Priserne for billardborde går i 2008-priser fra ca. 10.000 kr. til omkring 50 - 65 000 kr. Sidstnævnte pris er den normale for et 1/1 match til turneringsformål.

Ballerne

Ballerne er et kapitel for sig. Tidligere blev de lavet af elfenben, men i dag benyttes udelukkende syntetiske baller fremstillet af støbt kunstharpiks. Dette materiale er i modsætning til elfenben meget ensartet i strukturen og tyngdepunktet ligger nøjagtigt i centrum, hvilket sikrer, at ballen løber meget korrekt.

Men selv om materialet er uhyre stabilt og kan klare de store trykpåvirkninger, bliver det

udsat for kraftige stød, så det er klart, at det slides. Kridtet, der sætter sig på ballerne, medvirker også til denne slitage. Forskellen på nye og brugte baller kan være betydelig. Med nye baller kan man få langt større virkning (effekt) i ballen. I de store turneringer spilles der altid med nye baller. Men selv med nye baller kan man ikke undgå, at der sætter sig kridt eller fnug på dem. Dette kan medføre, at der opstår en situation, alle billardspillere frygter. Ballen springer pludselig ved kontakt med en anden bal og får et helt andet afslag end normalt. Man kalder fænomenet butage. Det er derfor ikke sjældent, at man ser spillere bede dommeren tørre ballerne af - midt i partiet. Dommeren vil herefter tegne ballernes skygger op med en kridtblyant, eller bruge et stykke kridt som markering, så han - efter at have rensat dem - kan lægge dem nøjagtigt hvor de lå.

Ballerne lever længere, når de vedligeholdes. Til det formål findes der i handelen forskellige væsker til polering af baller. Selv gamle og slidte baller kan - i hvert fald et parti eller to - opføre sig som nye, når de er blevet poleret. Det vil dog være tilstrækkeligt, hvis man altid har en ren, fnugfri klud liggende, hvor man spiller, og gør flittigt brug af den, hver gang man ser, at der har sat sig kridt fast på ballerne. Et sæt baller til turneringsbrug koster (2008) 5-600 kr. Dog koster snooker og poolballer en del mere, men her er der også fra 16 baller i pool op til 22 baller i snooker.

Køen

BEGYNDER KURSUS DEN DANSKE BILLARD UNION

Det er meget afgørende for ens succes ved billardbordet, at man har en god kø, og ikke

mindst, at man har tillid til den. Den bør føles som ens forlængede arm. Det er derfor anbefalelsesværdigt at anskaffe sig egen kø, lige så snart man har fundet ud af, at man vil spille billard mere seriøst. Hvis man overvejer at købe en kø, skal man huske på, at pris og kvalitet ikke altid følges ad. Forsiringer og anden udsmykning kan muligvis gøre køen smukkere, men kan ikke forbedre dens spillemæssige egenskaber. En kø er først og fremmest et redskab, der skal fungere efter hensigten, som kun er at formidle den plan, spilleren har med sit stød. Den skal kunne give en bal et maksimum af effekt med et minimum af kraft. Energien i stødet må ikke gå tabt i vibrationer i træet. Det forudsætter, at træet er af en udsøgt kvalitet, ensartet i strukturen, rigtigt lagret osv. De mest anvendte træsorter er ahorn og hvidbøg. Køen skal naturligvis også være lige, hvilket man nemt kan checke ved at lade den rulle hen over billardet.

Langt de fleste køer er fabriksfremstillede, og der er store pris- og kvalitetsforskelle på

markedet. Man skal i det mindste regne med at give en 8 - 1000 kr. for en kø, men vil man

have noget mere pålideligt at spille med, skal man ofre noget mere - fra 1800 kr. og opefter, men køer til over 10.000 kr. findes også.

Med pålidelig menes foruden selve træets kvalitet også forarbejdningen. Af praktiske

grunde er alle køer til turneringsbrug delt i to dele - en kolbe og en spids. Her skal man være særlig opmærksom på gevindet. Det skal være stramt og slutte tæt.

Der findes enkelte håndværkere, som laver køer på bestilling, således at man kan få en kø, der føles helt rigtig i hånden. Disse køer vil ofte være i en bedre kvalitet end de seriefremstillede, fordi de enkelte dele er meget nøje afstemt efter hinanden.

Generelt kan man sige, at kravet om kvalitet bliver større, jo længere man bevæger sig fra kolben ud mod spidsen af køen. Med andre ord: læderet (også kaldet "tippen" eller "duppen"), der skal være limet på benkappen, er den vigtigste del af køen. Hvis læderet

ikke er i orden, kommer man ingen vegne med selv den bedste kø. Også læderet findes i mange former og kvaliteter. Man bør udsøge sig et, der ikke er for blødt,

"svampet", da dette vil hindre en i at give ballen den tilsigtede effekt. Endelig skal man huske at vedligeholde læderet, hvilket først og fremmest indebærer, at man sørger for, at det har en

lidt ru overflade, så det kan tage imod kridtet.

Køen

BEGYNDER KURSUS DEN DANSKE BILLARD UNION

Til det formål benytter de fleste en klods med sandpapir. Endvidere skal man sikre sig, at læderet flugter med benkappen. Et nyt læder kan hurtigt komme til at ligne en paddehat,

hvis man ikke skærer det til, eller sliber det i kanten med fint sandpapir.

Man ser ofte gode spillere hærde læderet ved at fugte kanten af det med lidt spyt og gnide efter med f.eks. bagsiden af et stykke sandpapir. Før man vælger kø, bør man gøre sig nogle overvejelser om, hvilken form for billard man regner med at spille. Hvis man hovedsagelig vil spille de tekniske discipliner (fri, cadre og 1-bande), skal man have en kø, der er noget anderledes, end hvis man har tænkt sig at spille 3-bande. Til keglar anvendes for det meste førstnævnte type.

En kø til de tekniske discipliner har som oftest en vægt på ca. 460-480 gram, og træets

diameter ved benkappen er 10,7-11,0 mm.

Køen til 3-bande vejer normalt lidt mere, omkring 500-530 gram, og træets diameter i spidsen vil være 11-12 mm. At 3-bandekøen har mere vægt, skyldes naturligvis at det er et spil, der kræver at ballerne får langt mere fart. Den øgede tykkelse af træet er med til at give stabilitet i de store stød.

Balancen i køen er også noget, man skal lægge mærke til. Af stor betydning er det, at køen til de tekniske discipliner er "fortung", dvs. at dens balancepunkt ligger ret langt fremme på køen (over 40 cm regnet fra bunden). Køen til 3-bande må gerne være mere "bagtung".

Når køen skal transporteres, anvendes et etui eller kø-kogger, hvor der er plads til flere

køer med ekstraspidser plus alt det løse i form af kridt, sandpapir og andet til vedligeholdelse af køen. Ekstraspidserne har især betydning for turneringsspilleren. For hvilken modstander gider vente på, at man sætter nyt læder på, når det er faldet af midt i partiet?

Ved længere tids opbevaring må man sikre sig, at køen ikke befinder sig på et fugtigt sted

eller står og læner sig op ad en væg, så den med tiden bliver U-formet. Hvis det er en flerdelt kø, der står i et kø-stativ, har gevindet bedst af, at den ikke er skruet helt sammen.

Kridtet

I billardspilletets barndom - før billardkridtet blev opfundet - var der nogle spillere, der

BEGYNDER KURSUS DEN DANSKE BILLARD UNION

havde fundet ud af, at de ved at stikke spidsen af køen op mod det kalkede loft kunne ramme ballen længere ude i siden, uden at læderet gled af på den.

I dag er det ikke længere nødvendigt at afkalke lofterne, når man spiller billard.

Kridtet fås i små praktiske terninger med papir omkring.

At kridte køen rigtigt er ikke helt uvæsentligt. Man ser mange spillere, der i løbet af kort tid får udhulet et stykke kridt. Selv om de bruger det flittigt - ofte så energisk, at det synger i ørerne! - bemærker de ikke, om der overhovedet kommer kridt på læderet.

Den bedste måde at få kridt på køen på er ved for det første at sørge for, at læderet er i

orden. Dernæst kridter man ved at dreje køen, mens man lægger mærke til om kridtet dækker helt ud til kanten af læderet. Ellers er det man let risikerer et "kiks" - at læderet glider af.

Holdning og køføring

Det er meget vigtigt, at man allerede som begynder, opnår en korrekt og afslappet kropstilling, der er i balance, når man står ved bordet.

BEGYNDER KURSUS DEN DANSKE BILLARD UNION

Koncentrationen er en meget vigtig faktor i billard, og det gælder om at, kunne oparbejde maksimal koncentration, under en kamp. Men det kan være svært, hvis man står i en forkert stilling. Hvis man kan mærke at det strammer eller gør ondt i ben eller rygmuskler, er det vigtigt at man forsøger at finde en anden stilling, eller ændre på stillingen, da musklerne kan blive trætte eller ømme, og dette vil på et tidspunkt, påvirke hjernen i en sådan grad, at der vil være stor fare for, at man mister koncentrationen.

Den stilling der passer til langt de fleste spillere opnår man på følgende måde:

Man placerer baghånden 30-40 cm. fra bagenden af køen.

Armen holdes ned langs med kroppen køen i 90 grader, i samme højde som bordet.

Man stiller sig nu, foran stødballen, i stødretningen, med højre fod ud for stødballen.

Fødderne placeres overfor hinanden, med ca. 40 cm. imellem.

Det er vigtigt at man står i den korrekte afstand til ballen.

Det opnår man ved at gå frem mod ballen, indtil køspidsen er lige bagved ballen.

Her er det vigtigt at armen stadig holdes langs kroppen.

Man tager et skridt frem på venstre fod.

Man løfter hælene, således at man drejer på tåspidserne.

Drejningen skal være sådan at fødderne

står i en vinkel på 45 grader i forhold til stødretningen.

Holdning og køføring

Drejer man mindre end 45 grader, vil dette bevirke at man får et forringet overblik og

højre hånd vil komme for langt fra kroppen, og håndledet vil dreje udad.

Drejer man mere end 45 grader, vil højre hånd blive låst mod kroppen, sigtet vil blive dårligt, og det vil være meget svært at udføre et gennemstød.

BEGYNDER KURSUS DEN DANSKE BILLARD UNION

Man bøjer derefter svagt i knæene og i lænden og bøjer fremover, men dog aldrig så meget at albuen er højere end skulderen

Det er en meget forekommende fejl, at spilleren står for langt nede over køen, og her vil albuen altid være højere end skulderen.

Et gennemstød er meget svært at udføre i denne stilling og overblikket forringes væsentligt.

Man skal dog samtidig passe på ikke at stå for højt, idet dette også kan forringe overblikket og træfsikkerheden.

Når man har opnået den korrekte stilling, vil man bemærke at, baghånden er placeret lige over højre knæ, at overarm og kø, danner en lige linje, og ikke mindst at næsen er lige over køen, så man har et øje på hver side af køen.

Baghånden

Man holder om køen, med tommel og pegefinger, eller med tommel og ringfinger, køen hviler på de andre tre fingre, oven på fingerled nummer 2.

Grebet skal være let, sådan at man kan få en finger ind mellem hånden og køen, men dog stadig med fuld kontrol.

Det er vigtigt at man er afslappet i håndleddet.

Man holder om køen, så samme måde som man holder i håndtaget på en taske eller en pose.

Hånden og armen skal være i lige linje, hånden må ikke dreje udad, idet køen skal kunne bevæges i dens længderetning, så man opnår et lige stød.

Køen skal ved alle stød så vidt muligt være vandret.

I stødøjeblikket skal vinklen mellem under- og overarm, være 70-90grader.

Dette opnår man ved at placere baghånden 30-40 cm. fra køens bagende.

BEGYNDER KURSUS DEN DANSKE BILLARD UNION

Det er vigtigt at baghånden placeres sådan, at køen ikke laver lodrette bevægelser, "pumper".

Det er meget forekommende fejl hos mange spillere.

Har man tendens til at pumpe med køen, kan det være fordi baghånden er for langt fremme eller for langt tilbage på køen.

Anbringes baghånden for langt fremme, vil der også være store muligheder for, at køen kommer ud af balance.

Den bagerste hånd, baghånden, holder afslappet med alligevel nogenlunde fast om køen - i regel mere fast ved de kraftige end ved de mindre kraftige stød.

Køen hviler overvejende på langfingeres midterste led med støtte af de andre fingre. Tommelfingerens inderside har kontakt med og støtter pegefinger og/eller langfinger.

Underarmen "hænger" lodret ned fra albuen, som aldrig må befinde sig i højere niveau end skulderen.

Baghånden

Ved stødmarkeringen svinger underarmen frem og tilbage næsten som et pendul. Ingen anden del af kroppen end underarmen må være i bevægelse på noget tidspunkt før, under eller efter stødet.

På samme måde som kroppen skal være i balance i forhold til fødderne, skal underarmen være det i forhold til køen.

Ved de fleste stød, hvor ballerne skal bevæge sig over en større afstand, holder man lidt bag ved køens balancepunkt (ca. en håndsbredde).

Det giver større usikkerhed at holde meget langt tilbage på køen, fordi man vil få svært ved at bevæge køen i en lige linje.

Der vil komme en tendens til at "skovle".

Omvendt hæmmer det bevægelsen fremad i stødet, hvis man holder for langt fremme på

BEGYNDER KURSUS DEN DANSKE BILLARD UNION

køen. Kun hvis kroppen følger med frem, kan man holde ved eller foran balancepunktet.

Hånden, der hviler på bordet, forhånden, har kun det formål at holde køen fast i stødet.

Den må aldrig fungere som støtte for kroppen. Der må derfor under ingen omstændigheder overføres nogen vægt til forhånden, ved at man læner sig forover i stødet. Al vægt fordeles ligeligt på benene.

Forhånden

Grundstillingen - Centrumstød

De forskellige håndstillinger - også kaldet broer - til forhånden, der nødvendigvis må beherskes, kan godt give begynderen grå hår i hovedet. De virker i starten alt andet end

naturlige. Især plejer det at volde problemer at anbringe fingrene rigtigt til den håndstilling, der anvendes ved hovedparten af **centrumstød**.

Den vil herefter blive refereret til som "grundstillingen".

Vanskeligheden består i at forme den "løkke" med pegefingern og tommelfingern, der skal beholde køen på plads, samtidigt med at de andre fingre placeres, så de fungerer som et solidt fundament for denne løkke og dermed for køen.

Broen til grundstillingen formes lettest ved, at man starter med at lægge hånden fladt på bordet, hvorefter man danner løkken ved at bøje pegefingern, så den får kontakt med indersiden af tommelfingerens yderste led.

Til sidst bøjes langfingern således, at tommelfingern kommer til at hvile på dens inderste led.

Ring og lillefingern kan spredes mere eller mindre ud på bordet for at give maksimal støtte for hånden.

BEGYNDER KURSUS DEN DANSKE BILLARD UNION

Løkken skal kun være en smal passage, som køen kan glide igennem. Der må ikke være så meget plads, at køen kan bevæges til nogen af siderne, da dette uvægerlig vil medføre et ustabil stød.

Her vil begynderen ofte have problemer med at finde den rigtige balance, hvor køen holdes i et fast greb, men hvor den alligevel kan glide uhindret.

Så længe man støder i området omkring ballens vandrette akse - i centrum eller med skævt uden anden effekt - kan man anvende grundstillingen. Der er imidlertid et par andre ting, man skal være opmærksom på, når man spiller med skævt. For det første må man ikke glemme kroppens balance.

Man skal desuden være opmærksom på, at et stød med skævt ikke må afsluttes med nogen form for bevægelse af køen ud til siderne.

Køen skal næsten i alle stød holdes vandret, og det uanset om man har til hensigt at støde højt eller dybt i ballen. Det sidste reguleres ved at anvende andre håndstillinger end grundstillingen.

Forhånden

Disse håndstillinger er essentielle (nødvendige), hvis ballens effektmuligheder skal udnyttes maksimalt. De har ligeledes betydning for tempofordelingen mellem bal 1 og bal 2.

Trækstød

Man kan anvende flere forskellige typer håndstilling ved udførelse af trækstød. Den mest

almindelige i de tekniske discipliner er den lave bro - den "flade" hånd - vist i figurerne herunder.

Det er den letteste af de "lukkede" håndstillinger, da broen egentlig kun består i at forme løkken.

Det giver yderligere støtte for køen, hvis man bøjer langfingeren, så den berører indersiden af tommelfingeren, dog uden at løfte den.

Fordelen ved den "flade" håndstilling er, at den giver et meget roligt og stabilt trækstød med stor virkning.

Det øger ligeledes virkningen af trækstødet, hvis man rykker tæt på ballen med forhånden.

Forhånden

Medløbsstød

Håndstillingen til medløbsstød tager udgangspunkt i grundstillingen. Den eneste forskel er, at broen gøres højere.

Ringfingeren skubbes ind under langfingeren, der herved kan hæve tommelfingeren og løkken til det niveau man ønsker.

Det er kun i særlige tilfælde, at man ikke anvender en håndstilling, hvor køen holdes fast med en løkke.

Når ballerne ligger meget tæt, som f.eks. i de små placeringsstød, og i amerikanerserien, hvor de ikke skal have ret meget fart, anvendes af mange spillere en **åben forhånd**

Årsagen er, at der i et så lille stød ikke er behov for at køen holdes på plads, og derudover kan det for nogle føles lidt krampagtigt at forme en normal bro, når de tre baller ligger helt samlet.

Det skal understreges, at man bør gå meget tæt på stødballen med forhånden i sådanne stød, der skal have minimal fart.

Kun på den måde kan man opnå fuldstændig kontrol med tempoet.

Det skal tilføjes, at det absolut ikke er nogen fejl at anvende den lukkede bro i de samme situationer, blot man altid husker at gå tæt på ballen.

BEGYNDER KURSUS DEN DANSKE BILLARD UNION

Den åbne forhånd anvendes til tider også ved lidt større afstande mellem ballerne. Når ballerne befinder sig i en sådan position, at man er nød til at ramme langt ude i siden af bal 2. dvs. snitte eller ramme tyndt på den, kan man bruge den åbne hånd til at gøre det lettere at sigte: Med den almindelige bro ville løkken befinde sig i sigtelinjen og dermed være i vejen.

Når stødballen ligger nær den bande, man støder ud fra, er man nødt til at placere hånden på trærammen.

For at sikre et lige så stabilt stød som ude på bordet anvendes en håndstilling, der minder om den lave bro i trækstødet.

Tommelfingeren er anbragt på den ene side, så den fungerer som en støtte langs med køspidsen mens de andre fingre ligger som støtte for køen på den anden side.

Stillingen kan benyttes ved mindre kraftige stød, og stød hvor køen ligger skråt på banden. Bemærk, at køen stadig kører direkte på trærammen.

Forhånden

Effekt

Ved enhver drejning af baller omkring centrum er der tale om en rotationseffekt.

Denne kan

opdeles i højde, side- og tværgående effekt.

Højdeeffekten opdeles i:

Medløbseffekten:

Køen rammer stødballen over den horisontale midterlinje.

A: Den del af ballen, som skal rammes, for at opnå medløbseffekten.

Trækeffekten:

Køen rammer stødballen under den horisontale midterlinje.

A: Den del af ballen, som skal rammes, for at opnå trækeffekten.

Hvis ballen rammes præcist i centrum, vil den først bevæge sig af sted rent rutsjende

(dvs. ikke rullende) på grund af friktionen med klædet, for derfor at gå over til medløbseffekten.

Sideeffekten opdeles i:

Venstre effekt:

BEGYNDER KURSUS DEN DANSKE BILLARD UNION

Køen rammer stødballen til venstre for den vertikale midterlinje.

A: Den del af ballen, som skal rammes, for at opnå venstreeffekt

Højre effekt:

Køen rammer stødballen til højre for den vertikale midterlinje.

B: Den del af ballen, som skal rammes, for at opnå højreeffekt.

Med disse rotationer er der mulighed for et stort antal kombinationer - fra venstreskævt/

medløb til højreskævt/trække - og med alle de variationer, der ligger imellem.

BEGYNDERPRØVEN

1. Fortælle i korte træk hvad DDBU er for noget.
2. Finde løsning på problem ved at slå op i spillereglerne for keglebillard.
3. Spille og bestå de første 7 prøver i bronzemærket med max. 2 fejl.
4. Fortælle og vise hvordan et medløbsstød udføres.
5. Vise og forklare hvordan man står rigtig.
6. Fortælle omkring vedligehold af bord og baller.
7. Fortælle hvad er forskellen på en lang og en kort kvart.
8. Fortælle grundlæggende om køen og hvad de forskellige dele hedder.
9. Fortælle/vise hvordan man laver en bro til centrumstød.
10. Hvad er touche for noget?

Bestået: Ja: _____

Nej: _____

BEGYNDER KURSUS DEN DANSKE BILLARD UNION

Prøveleder: _____

Dato: _____

BEGYNDER KURSUS